

обуздания „башибозукъ“, всички дѣла на който добиватъ правителствена санкция. Красната българска земя плувва въ кръвта на младо и старо, които минаха подъ ятагана на освирѣпѣлия мусюлманинъ поради единствената имъ вина, че смѣло и громко се провикнаха: Свобода! Свобода!... Непраздни жени, български майки, бѣха разпарвани, за да се убиватъ дѣцата въ утробитѣ имъ. Общественитѣ площади сж били пълни съ купове женски скелети, носящи слѣди отъ разпарянето...

Това сж извѣстнитѣ жестокости на турцитѣ — въ Батакъ — 1876 год. Грабежитѣ, убийствата, обезчестяванията и пожаритѣ, извършени тогава надъ беззащитната българска „рая“, всички тия звѣрства и прѣстжпления сж тѣй многочисленни и чудовищни, щото прѣдъ тѣхъ блѣднѣятъ всички подобни примѣри въ съврѣменната история, даже и каквито може да ни прѣдстави и най-силното човѣшко въображение.

Тия дѣла на жестокость сж тѣй низки, че умътъ се отказва да ги разбира, а езикътъ и перото да ги прѣдаде... Цѣла Европа, съ изключение на нейнитѣ правителства, които имаха интересъ да подкрѣпятъ подробенитѣ основи на Отоманската империя съ нравствена даже и материална помощъ, застана вкаменена прѣдъ ужаситѣ, що се вършеха въ малката хубава България. Посрѣдъ общия повикъ на негодуване и възмущение велики просвѣтени мжже пледираха въ защита на окървавената България, въ името на свободата и правото. Това сж Викторъ Хюго, Гладстонъ и цѣла плеада велики славяне — Аксаковъ, Тютчевъ, Хомя-